

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Ing. V. T. CSc.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. června 2022 č. j. MZDR 12776/2022-6/MIN/KAN, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. září 2022 č. j. 54 A 51/2022-11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí označeného v návěti, jímž žalovaný odmítl jeho žádost o poskytnutí informace v podobě sdělení, zda postupoval správně při odmítnutí metody detekce nemoci v době, kdy se začíná aktivovat imunitní systém, kterou žalobce žalovanému jako diagnostickou metodu nabídl.

[2] Usnesením označeným v návěti Krajský soud v Praze postoupil věc Městskému soudu v Praze, který je s ohledem na sídlo žalovaného místně příslušný [§ 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

[3] Proti tomuto usnesení podal žalovaný kasační stížnost. Namítal, že žaloba je nepřipustná pro nevyčerpání řádných opravných prostředků, a jako taková neměla být postoupena místně příslušnému soudu.

[4] Žalobce se ve vyjádření ke kasační stížnosti věnoval zejména popisu a obhajobě své metody.

[5] Nejvyšší správní soud ze spisu předloženého Městským soudem v Praze zjistil, že řízení o kasační stížnosti trpí neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení ve smyslu

§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Městský soud totiž usnesením ze dne 25. října 2022 č. j. 6 A 74/2022-24, jež nabylo právní moci téhož dne, žalobu odmítl (právě pro nevyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení).

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 30. ledna 2008 č. j. Nad 1/2008-62, ze dne 1. února 2006 č. j. 1 As 23/2005-146, ze dne 20. října 2003 č. j. 6 Ads 42/2003-79, ze dne 29. června 2006 č. j. 4 Ads 2/2005-34, ze dne 11. dubna 2013 č. j. 4 As 14/2013-17 či ze dne 24. srpna 2016 č. j. 8 As 124/2016-25) představuje skončení řízení před krajským (zde městským) soudem neodstranitelný nedostatek podmínky řízení proti procesnímu usnesení krajského soudu vydaného v rámci tohoto řízení. I kdyby totiž Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a napadené usnesení krajského soudu zrušil, „nemohlo by se tím ‚otevřít‘ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti by tak nemohlo vést k účinné ochraně práv stěžovatele“ (usnesení ze dne 10. července 2018 č. j. 1 As 193/2018-17).

[7] Nejvyšší správní soud zároveň s ohledem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. května 2021 č. j. Ars 3/2019-43, č. 4209/2021 Sb. NSS, ověřil, zda byla proti usnesení Městského soudu v Praze o odmítnutí žaloby podána kasační stížnost s tím, že by případně vyčkal na rozhodnutí v tomto řízení (a potenciální znovuotevření řízení před městským soudem, které by mu umožnilo rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci).

[8] Kasační stížnost proti usnesení o odmítnutí žaloby však podána nebyla. Jsou tudíž splněny podmínky pro odmítnutí kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu